

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 6Csp/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517203121
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Plaskurová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3517203121.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou v spore žalobcu: X. I., I. X. XX.XX.XXXX, Z. N. XXX, zastúpený Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.312,95 eur, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.312,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.312,95 Eur od 24.01.2017 do zaplatenia.
- II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 20.03.2017 domáha zaplatenia sumy 1.312,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej istiny od 24.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu dôvodil tým, že ako spotrebiteľ dňa 02.12.2013 uzatvoril so žalovaným ako dodávateľom Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.500,- Eur s úrokovou sadzbou 70,01%, RPMN 69,82 %, priemernou RPMN 45,94 %, s výškou mesačnej splátky vo výške 80,37 Eur. počtom mesačných splátok 42, s celkovou čiastkou splatenou spotrebiteľom 3.375,54 Eur. Uviedol, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, rozdelenie splátok na istinu a úrok a iné poplatky, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Žalobca plnil žalovanému celkovú sumu 2,812,95 Eur, pozostávajúcu z istiny záväzku vo výške 1.500,- Eur. Poukázal na to, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov vzhľadom na absenciu úrokovej sadzby z dôvodu neprimeranej výšky úrokovej sadzby 70,01 %. Dohodnutú výšku úrokovej sadzby považuje za neplatný právny úkon. Hodnota RPMN 69,82 % je nižšia ako úroková sadzba, čo dokazuje, že výška RPMN nebola uvedená v správnej výške, a teda to má za následok absenciu zákonnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/672/2014. Ďalej tvrdil, že dňa 09.01.2017 vyzval žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo bez právneho dôvodu vo výške 1.312,95 Eur. Žalobca poukázal aj na nedostatky spotrebiteľskej zmluvy, a to na neplatnosť dojednania revolvingu, ktorý bol zámerne inkorporovaný do zmluvy. Uvedenú skutočnosť považuje za rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

3. Tunajší súd dňa 01.06.2017 vydal platobný rozkaz č.k. 6Csp/60/2017-15, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu.

4. Žalovaný podal v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu. Tvrdenia žalobcu považuje za účelové. Predmetná zmluva bola uzatvorená v roku 2013, a preto sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené až zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.04.2015. Dohodnutú odplatu vo výške 45,94 % považuje za obvyklú odplatu, ktorá neprevyšuje priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom. Žalovaný ďalej uviedol, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky, čo vyplýva zo splátkového kalendára aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný vzniesol námietku premlčaniu subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehoty. Poprel, že by sa úmyselne bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Navrhol, aby súd zrušil platobný rozkaz a zaviazal žalobcu k úhrade trov konania.

5. Tunajší súd uznesením č.k. 6Csp/60/2017-31 z 21.08.2017 zrušil platobný rozkaz podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Žalobca vo vyjadrení o odpore žalovaného, doručenému súdu dňa 28.12.2017, zotrval na svojich vyjadreniach uvedených v žalobe. Navyiac poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014, podľa ktorého sa § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka vzťahuje aj na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, založené pred jeho účinnosťou, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uviedol, že vo formulári je uvedená výška 1.500,- eur, napriek tomu, že žalovaný poskytol žalobcovi zo zmluvy plnenie vo výške 1.284,25 Eur, poukázal na to, že vo Formulári nie je uvedené či výška úrokovej sadzby 70,01 % predstavuje úrokovú sadzbu za ročné obdobie, resp. za aké obdobie a ďalej vo Formulári nie sú uvedené súvisiace náklady, hoci žalobcovi vznikli vo výške 215,74 Eur. Ďalej namietal, že nesprávne určenú priemernú RPMN vo výške 45,94 %, nakoľko vzhľadom na zabezpečenie úveru dohodou o zrážkach zo mzdy mala byť uvedená vo výške 21,09 %. K námietke premlčania vznesenej žalovaným žalobca uviedol, že začiatok plynutia 2-ročnej premlčacej lehoty možno ustáliť zaplatením poslednej splátky úveru. Žalovaný sa od 03.04.2015 prijímaním plnenia zo strany žalobcu obohatil o sumu 1.312,95 Eur. Objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 03.04.2015. Vzhľadom k tomu, že žalobca zaplatil poslednú splátku úveru dňa 03.06.2017 a žalobu podal na súd dňa 14.03.2017, uplatnil svoj nárok včas.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 02.12.2013, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX z 02.12.2013, a ďalším obsahom spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9. Dňa 02.12.2013 uzatvoril žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Výška úveru bola dohodnutá na sumu 1.500,- Eur, výška mesačnej splátky 80,37 Eur (vrátane úroku), výška úrokovej sadzby 70,01 %, RPMN 69,82 %, priemerná RPMN 45,94 %, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %.

10. Žalobca tvrdil a žalovaný tieto tvrdenia nerozporoval, že uhradil titulom predmetnej zmluvy sumu 2.812,95 Eur, pričom posledná splátka bola uhradená dňa 03.06.2017.

11. Listom z 04.1.2017 vyzval žalovaného v lehote 14 dní od doručenia predžalobnej výzvy na vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia, nakoľko predmetnú zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

12. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len „zákona o spotrebiteľských úveroch“).

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 9, ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách. 10) Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona^{18a}) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k), y) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 107 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmlúv, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

24. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Podľa § 107 ods. 3 OZ, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

26. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

28. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že účastníci uzatvorili dňa 02.12.2013 zmluvu (o revolvingovom úvere), a to č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 1.500,- eur. Jedná sa o typovú, formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa. Išlo o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Citovaný zákon presne určuje aké majú byť podstatné náležitosti zmluvy, ktoré sú kogentne vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona. Súd mal predloženými dôkazmi preukázané, že medzi stranami vznikol záväzkový vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalobcovi ako dlžníkovi zo strany žalovaného s úverovým limitom vo výške 1.500,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %. V zmluve bol ďalej uvedený: počet splátok 42, výška mesačnej splátky 80,37 Eur, priemerná RPMN vo výške 45,94 %, RPMN bola uvedená vo výške 69,49 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník splatiť vo výške 3.375,54 eur.

29. Súd sa v prvom rade vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, keďže v prípade jej dôvodnosti je to dôvod na zamietnutie žaloby. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie, a o tom, kto ho získal (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 51/2020). Skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že sa na jeho úkor niekto obohatil odvíjajú až o momentu, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o tom, že úver by mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov (zväčša sa tento moment odvíja od porady s právnym zástupcom, príp. nejakým združením na ochranu spotrebiteľa). Judikatúra je však jednotná v tom, že vyžaduje skutočná, nie predpokladaná vedomosť oprávnenej osoby o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Aby sa spotrebiteľ skutočne dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil na jeho úkor, potrebuje mať vedomosť o uzavretej zmluve, t.j. o jej existencii a o rozsahu plnenia. V rámci vedomosti o rozsahu plnenia je potrebné mať aj vedomosť, že veriteľ nemá nárok na plnenie nad rámec poskytnutých prostriedkov. Vedomosť o skutočnosti uvedenej v predchádzajúcej vete môže zvädzať k tomu, že ide už o právne posúdenie zmluvy. Vzhľadom však na špecifickosť vzniku bezdôvodného obohatenia pri posúdení zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako bezúročnej a bez poplatkov, ktorý následok nemá vplyv na platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako takej, teda zmluvný vzťah je založený relevantným právnym titulom, na základe ktorého sú zmluvné strany povinné si navzájom plniť, aj keď zo strany spotrebiteľa v obmedzenom rozsahu, nekorešpondujúcom s ustanoveniami zmluvy o úrokoch, poplatkoch (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 43/2020 z 12.5.2020) a tiež s prihladnutím na skutočnosť, že vo väčšine prípadov veriteľa trvajú na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky zákonom požadované náležitosti, súd prvej inštancie dospel k záveru, že posúdenie rozsahu plnenia vrátane zistenia informácie o tom, že veriteľ nemá právo na plnenie nad rozsah poskytnutých peňažných

prostriedkov, je zistením o skutkových okolnostiach a až po vedomosti o tejto skutočnosti môže začať spotrebiteľovi plynúť subjektívna premlčacia doba. Za tohto stavu potom súd vychádzal z toho, že túto informáciu žalobca zistil až po porade so svojim právnym zástupcom, ktorému udelil plnú moc a ktorý výzvou zo 04.01.2017 vyzval žalovaného na vrátenie preplatku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia. Žaloba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia bola na súd podaná dňa 20.03.2017, a teda bola podaná v rámci 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ.

30. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že zo strany žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, a preto neaplikoval 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/238/2017, podľa ktorého samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Hoci je súd toho názoru, že žalovaný ako veriteľ konal nekorektne, keď a neuviedol do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stala bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky). Táto skutočnosť má preto za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve odplaty a úrokov za poskytnutý úver. Je preto dôležité správne posúdiť, či je zmluva platná s výnimkou častí o úrokoch a odplate, alebo má ešte také (iné) vady, že je ako celok neudržateľná, a preto v celosti neplatná. Uvedené má tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje tak okamih bezdôvodného obohatenia (kedy k obohateniu došlo), ako aj začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia. Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba, a to aj v prípade, keď povinný získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil; zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty je stanovený odlišne a na sebe nezávislý je aj priebeh plynutia ako aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. V danom prípade k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo najskôr dňom zaplata poslednej splátky žalobcu voči žalovanému, t.j. dňa 3.6.2017 (č.l. 45 - nepredložil listinné dôkazy a žalovaný nerozporoval) a k tomuto dňu sa viaže začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia.

31. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

32. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd konštatuje, že žalovaný ako veriteľ neuviedol v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500036538 zo dňa 02.12.2013 všetky podstatné náležitosti predpokladané v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy a to napr. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho súd považoval predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Súd konštatuje, že v danom prípade by poskytnutý spotrebiteľský úver bol bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f, k, y) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy), vzhľadom ku skutočnosti, že priemerná RPMN vo výške 24,06 % (vychádzajúc zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok roku 2013 na webovom sídle Ministerstva financií SR), avšak zmluve bola uvedená nesprávna výška 45,94 %. Priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je smerodajná pre výpočet najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., je pravidelne v súlade s ustanovením § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zverejňovaná na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky, pod názvom Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk (za ten ktorý štvrťrok).

33. Súd dospel k záveru, že strany uzavreli zmluvu o úvere, ktorá neobsahuje zákonné náležitosti, ktoré pre ňu ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch, keďže v nej absentuje termín konečnej splatnosti úveru, ročná percentuálna miera nákladov a aj konkrétna výška a termíny jednotlivých splátok v členení na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Absencia uvedených náležitostí spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f/, k/, y zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zmluvu vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov.

34. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/238/2017 zdôraznil, že je dôležité správne posúdiť, či zmluva je platná s výnimkou časti o úrokoch a odplate alebo má ešte také (iné) vady, že je ako celok neudržateľná a preto v celosti neplatná. Podľa odôvodnenia má uvedené tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje ten okamih bezdôvodného obohatenia kedy k obohateniu došlo, ako aj začiatok plynutia objektívnej premičacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia.

35. Zmluva sa považuje ako celok platná - okrem dojednania o výške úrokov úveru, ktoré súd vzhľadom na výšku úroku (70,01 %) považuje za absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Priemerná úroková sadzba, za ktorú banky poskytovali spotrebiteľské a ostatné úvery v čase uzatvorenia zmluvy sa podľa údajov uvedených na webovom sídle Národnej banky Slovenska pohybovala vo výške 11,02 %. S poukazom na podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu mal žalobca povinnosť uhradiť žalovanému titulom spotrebiteľskej úverovej zmluvy len skutočne poskytnutú sumu peňažných prostriedkov bez navýšenia o úroky z úveru, poplatky a iné platby. Žalobca zaplatil žalovanému zo spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere sumu poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca zaplatil sumu 2.812,95 Eur, čo žalovaný nerozporoval. Rozdiel medzi sumou 2.812,95 Eur - poskytnutý úver 1.500 = 1.312,95 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. V prípade žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia spravidla nemožno dospieť k meritórnemu záveru o dôvodnosti či nedôvodnosti žaloby bez toho, aby sa zo skutkového hľadiska objasnilo, o ktorú z viacerých zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia ide (porov. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 620/2015). Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie je objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva, t.j. protiprávny stav (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 17/2009), ktorý je potrebné špecifikovať. V danom prípade došlo na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia na základe plnenia žalobcu bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 OZ. Vzhľadom k tomu, že žalobca si nárok z bezdôvodného obohatenia (vzniknutý z dôvodu plnenia z bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy) uplatnil včas - v rámci plynutia objektívnej aj subjektívnej lehoty premičacej doby, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.312,95 Eur.

36. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2015 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil voči žalovanému aj úroky z omeškania v zákonnej výške v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Vzhľadom na to, že žalovaný neuhradil dlžnú čiastku vyúčtovaných faktúrami v lehote splatnosti, dostal sa s úhradou svojich záväzkov voči žalobcovi do omeškania. Na základe vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v žalobe uplatňované úroky z omeškania majú oporu v nariadení vlády SR č. 87/1995 Z. z., ako aj v ustanovení § 517 ods. 1, 2 OZ. Vzhľadom na to, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zo sumy 1.312,95,-

Eur od 24.01.2017 (deň nasledujúci po uplynutí 14 dennej lehoty, ktorú žalobca poskytol žalovaný na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v predsporovej výzve z 04.01.2017) do zaplatenia.

39. Podľa § 262 ods. 1, 2 C. s. p.“) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. samostatným uznesením vyšší súdny úradník súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).